

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 101/2019
28.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради признања радног стажа, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 28.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Вишем суду у Београду, преко Апелационог суда у Београду, **ВРАЋА СЕ** предмет П1 бр. 169/18.

Образложење

Тужбом поднетом Другом основном суду у Београду, тужилац је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу призна радни стаж који је уплаћен туженом 22.12.2010. године у новчаном износу од 165.024,00 динара за период од 04.07.1998. године до 19.06.2002. године, да се обавезе тужени да тужиоцу призна допуну радног стажа који је уплаћен туженом са каматом у новчаном износу од 22.400,00 динара за период од 22.12.2010. године до 24.02.2015. године и за период од 04.07.1998. године до 19.06.2002. године, као и да се обавезе тужени да тужиоцу обрачуна и уплати разлику на оспорени радни стаж за период од 04.07.1998. године до 19.06.2002. године, са одласком у пензију 22.12.2015. године са оба услова (41 година и 10 месеци радног стажа и 65 година старости).

Правноснажним решењем П1 бр. 237/2018 од 19.10.2018. године Други основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је уступио Вишем суду у Београду, позивајући се на одредбе члана 22. став 3. и 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова, закључивши да је тај суд стварно и месно надлежан за поступање у овој правној ствари, с обзиром да је предмет тужбеног захтева признање права која произлазе из обавезног социјалног осигурања.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност, закључивши да је за суђење у овом спору стварно надлежан Управни суд, према одредбама чл.29. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013), јер се о правима из пензијског и инвалидског осигурања одлучује у управном спору, па је на основу

члана 21. и 22. став 1. Закона парничном поступку, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности, на основу члана 22. став 2. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је закључио да је на основу члана 24. став 3. Закона о уређењу судова за одлучивање о сукобу надлежности у овој правној ствари стварно надлежан Апелациони суд у Београду

Ово стога што је одредбом члана 24. став 3. Закона о уређењу судова прописано да апелациони суд одлучује о сукобу надлежности нижих судова са свог подручја ако за одлучивање није надлежан виши суд.

С обзиром на изложено, предмет се враћа Вишем суду у Београду, преко Апелационог суда у Београду, да предмет достави Апелационом суду у Београду, ради решавања насталог сукоба надлежности у смислу члана 22. став 1. ЗПП и члана 24. став 3. Закона о уређењу судова.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**